

ידא

גליון מס' 431
 יח' חשון תשפ"ג

שמחים בשמחתכם!!!

הרב אפרים שרבני שליט"א

העניין טעון גניזה • נא לא לקרוא בשעת התפילה

זכור וזכרי! הכל מתחיל בלב שלך.

העולם אומרים, שהברון רוטשילד זכה לעשירות שאין לה שיעור כי הייתה לו עין טובה ושמחה שגם עוד יהודי יהיה לו עושר. – זה היה סוד העושר שלו. לא רק אני, יש עוד ילדים לקב"ה.

מספרים על ראש ישיבה אחד שנסע לחוץ לארץ לאסוף כסף עבור ישיבתו. ניגש לגאון רבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל, וביקש עצה להצלחה. אמר לו הרב זצ"ל "אם בדרך במטוס תתפלל שגם אחרים יצליחו להביא כסף, ושגם מוסדות אחרים יקבלו ולא רק אתה, אתה יכול להיות שקט שגם לך יהיה".

כך גם סיפרו, שבאחד מימי חול המועד נכנס אברך אל רבו האדמו"ר בעל ה"פני מנחם" מגור זצ"ל עם כמה מילדיו להתברך בברכת חג שמח, כנהוג. כמה שבועות לאחר מכן שב האברך ונכנס אל רבו, הפעם ביחידות. שאלו האדמו"ר: "שמתי אל ליבי, כי בין ילדיך יש ילד כבן עשר, הכרת פניו ענתה בו שהוא ילד מיוחד במינו, האמנם כך?". ענה האברך, שאכן יש בילד הזה עדינות מיוחדת. והוסיף, כי בדיוק היום הוא דיבר עליו עם אשתו, הילד הזה תמיד דואג שיהיה לכולם, אם בתלמוד תורה אם בין האחים. תמיד שמח שיש לאחרים, תמיד שמח שאחרים קיבלו. אם ילד לא קיבל פרס או מתנה הוא מיד רץ לבדוק מדוע הוא לא קיבל. ילד עם לב גדול. הרב חייך ואמר "זכיתם למרגלית יקרה בביתכם".

כמה שבועות לאחר מכן נכנס שוב האברך אל האדמו"ר, ובדמעות בעיניו ביקש אודות ישועה מסוימת שנצרך לה, אמר לו הרב: "תלך אצל הבן שלך הוא ימשוך לך ישועה". "הבן הקטן?" שאל האב. "הוא לא קטן כמו שאתה חושב" השיב הרב. אמר האברך: "הלא באתי אל הרבי...". אמר לו הרב: "הרי פסוק מפורש הוא - 'טוב עין יבורך' (משלי כ"ב – ט'), וכבר אמרו חז"ל אל תקרי יבורך אלא יברך. ילד שיש בו מידת טוב עין הוא ראוי לברך, ועל ידו אתה תיושע".

שב האברך לביתו ואמר לילדו תבקש שה' יציל אותנו, והילד אמר "אבא, שהקושי שיש לך שיעבור". "תגידי מהר!". אמר הילד "מהר". "תגידי השבוע!". "השבוע" אמר הילד- לאחר שלושה ימים הם כבר היו אחרי הכל.

אם אתם מכירים מישהו בעל עין יפה כזאת, בשבילכם אני אומר אל תעזבו אותו, תהיו קרובים אליו, כי מאיש כזה מגיעות רק ישועות.

וכבר סיפרו שבצהריים אחד אמר אברך אחד לראש הישיבה רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, שהוא צריך לעזוב מוקדם יותר מהרגיל. הוא הסביר, כי הוא צריך לראות דירה שהוא ומשפחתו שוקלים לעבור אליה. "האם אני

אמרו חז"ל במשנה (אבות פ"ב מ"ט) "אמר להם רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו צאו וראו איזו היא דרך ישרה שידבק בה האדם. עמד ואמר רבי אליעזר תלמידו **עין טובה**."

מה זה עין טובה? אדם ששמח בטוב. לא בטוב של עצמו, אלא בטוב של אחרים. אם מישהו זכה בדיוור במחיר למשתכן, טוב לי, שמח לי בלב שיש יהודי שהיום יבוא לאשתו בערב ויבשר לה הודעה משמחת. אם טוב לך כשטוב להם, יש לך עין טובה. ואם יש לך את זה הקב"ה יגביה אותך על המחשבות האלו.

אך אם חלילה אין לנו את זה, אם לא מרגישים שמחה או חלילה אף צרות עין כשמישהו הרחיב את הגינה שלו, אסור לנו להמשיך ככה, כי המחשבות האלו יגררו אחריהם חלילה דברים לא טובים.

במדרש מסופר (פתרון תורה פ"י שלח), שמשה שלח את המרגלים לראות את יושבי ארץ ישראל. אמר להם משה "אם הם מהלכים בצרות עין אתם יכולים להם, אך אם הם מהלכים בעין יפה אין אתם יכולים להם".

משה נתן למרגלים סימן ברור. אם במדינה הזאת יש צרות עין, אם אנשים צריכים חתימות והשכנים לא חותמים להם בלי סיבה מוצדקת, אתם תוכלו להם, הם לא יחזיקו מעמד. אך אם תראו שם אהבה, לב נקי, אנשים עם לב רחב, יהיה לכם קשה מאוד להכניע אותם.

ראיתי איש אחד כזה. הוא ראה את השכן שלו – אברך צעיר – משפץ את דירתו. הוא דפק אצלו בדלת ובירך אותו שיצליח לו. אמר לו האברך "סליחה על האבק". השיב לו האיש "על מה אתה מבקש סליחה? וכי אנחנו לא שיפצנו? אנחנו יודעים טוב מאוד מה זה שיפוצים. אני רק באתי לומר לך שאין לי כסף לסייע לך, אך אם בכל זאת תתקע ותצטרך לקחת הלואה ויבקשו ממך ערבים בבנק, אני מסכים לחתום לך ערבות!". איזה איש!! אמר להם משה, אם יש שם כאלו אנשים, אתם לא תוכלו להם, אנשים כאלו לעולם לא נופלים.

את הסימן הזה משה רבינו לא מסר רק למרגלים, הוא גם פנה אלינו. אם הלב שלך שמח באחרים, הבית שלך לעולם לא יתמוטט. לא הבית, לא החינוך, לא האשה, לא התורה שלך, רק דבר אחד, תשמח שיש גם לאחרים.

השכנים בנו מרפסת, חרגו או לא חרגו, זה לא ענייך, ענייך שיש משפחה ששמחה שמעכשיו לא תהיה להם צפיפות. תשמח שהוא מצא חתן טוב לבת שלו. תשמח שהיה לו כסף לעשות חתונה בריווח. אם אתה יודע לעשות את זה, תצפה עוד מעט לטוב גם אצלך, גם אתה יהיה לך, גם לך תהיה דירה בריווח, גם הבת שלך תמצא חתן טוב, גם לך יהיה שלום בבית.

הכניסה חופשית

בבית הכנסת
שערי לימוד
 רח' הנורית 39 בית שמש

ביום שלישי
 כ"א בחשוון (15/11 למנינים)
 בשעה 20:30

הרב אפרים שרבני שליט"א
לבית שמש

זמני השבת ירושלים
 הדלקת נרות לנדהים 40 דק'
16:07 16:27
 יציאת השבת יציאת השבת (ר"ת)
17:53 17:18

להזמנת הרב לשיעורים ברחבי הארץ: 054-6284225 אור קלימי

כל יום כחדשים, לא נס ליחו, אלא אדרבא מוסיף והולך ובכל פעם היה מוסיף מילה טובה, ולא עוד אלא שהיה מדבר בערגה ובשמחה והיה קולו נשמע מאושר מכל אדם שבעולם.

כמה שלום בית אפשר לקנות בארוחת צהריים פשוטה

היתה לי הזכות לאכול עם אבא ואמא בארוחת צהריים במשך עשרים וחמש שנים, ואתאר איך אבא היה ניגש לארוחת צהריים, (שימו לב לשלבים) א. **כשהיה חוזר** מהישיבה קול השלום הלבבי שלו היה מהדהד בכל הבית, היה נכנס לחדרו להתארגן, ב. **וכבר שהיה יוצא מהחדר** היה אומר לי איזה ריח יש בבית וכל פסיעה שהיה פוסע היה אומר לאיזו אישה נפלאה זכיתי והיה משבח את אמא בפני ולא רק בפני אמא. ג. **וכשהיה נכנס למטבח** היה אומר לאמא איזה מאכלים הכנת כל יום יותר משובח מהשני, ד. **וכשהיה מתיישב עוד לפני שטעם מהאוכל** היה אומר לה איזה אשת חיל איך את מכינה כאלה מטעמים לא יאומן. ה. **וכשהיה טועם מהאוכל** היה אומר לי תגיד לי איך היא מצליחה להכין כזה אוכל טעים ממש כמו אוכל של שבת, את כל הלב שלה היא מכניסה באוכל. ואם חשבתם שהיה עושה כך רק פעם בשבוע אזי לא ולא כל יום במשך כל חייו כך היה נוהג עימה ומוסיף והולך מיום ליום שנה שנה...! – אומנות או לא אומנות! (זה ביום חול, אני לא יודע מה היה עושה בשבת) אומנות שלק לגדולי ישראל עם לבם הטהור יכולה להיות!

הגאון הצדיק ר' אליהו לופיאן זצ"ל סיפר שכשלמד בקלם, פעמים רבות היה חושב כל כוח העמידה של הרבנית אשת הסבא מקלם, שהייתה גם המפרנסת, גם מגדלת את הילדים, וגם מוסרת נפש לתת את בעלה לרבים. ופעמים היה חושב שאולי העובדה שהרב הוא אחד מגדולי הדור הייתה נותנת לה את כל הכוח. אך יום אחד מספר הרב לופיאן: 'הבנתי את כל הסוד' ראיתי את היחס והמילים של הסבא לאשתו בשולחן שבת והבנתי הכל... ויבוא השואל וישאל: "אבל גם אני מחמיא לאשתי על האוכל שלה?... ואני לא רואה שעושה כל כך משהו!..."! אך מחמאה גרידא, אך יש מחמאה שהיא הזדמנות להראות ולהביע רגשות גדולים של הכרת הטוב והערכה ושאר רגשות, כך שמקבל המחמאה מקבל הרבה מאד כוח!

"מכונת שניצלים ואורז" זו ההרגשה שיש לי!

כמו כן אדם יכול להחמיא ולפרגן לבן־בית זוגו אך מילותיו לא יעשו כמעט רושם ופעמים אף נזק, ולא רק שלא ימלא את הצרכים של השני אלא אף עלול לפגוע בו. פעם דיברנו עם אדם שהיה לו בעיות בשלום בית, כששאלנו אותו על נושא זה, האם הוא מביע רגשות ואומר מחמאות ומילים טובות, השיב 'בטח אתה יכול לשאול אותה!' אכן, האשה אמרה: 'על דבר אחד הוא מחמיא לי... על האוכל שלי... לעולם לא החמיא על משהו אחר...!', ומה הייתה התחושה שלה? 'אם לא מחמיא על דברים אחרים, כנראה שאין דברים אחרים או שהוא לא רואה דברים אחרים שראויים אצלי למילים טובות... אולי אני סתם מכונת שניצלים ואורז...!'

הדוגמאות הנ"ל אין מטרתן ללמד כיצד מחמיאים לאשה על אוכל, אלא הבאנו אותם שנראה שאפילו בדבר שנראה פשוט מאד, בדבר שטחי, שקל מאד יחסית להחמיא, אפשר לפעול בשלום הבית הרבה מאד, כל שכן במילים טובות שנוגעות במקומות העמוקים, שכן הזוג כל כך צריך להם ופעמים כמו אוויר לנשימה! לכן בע"ה החל משבוע הבא נתחיל ללמוד על הצרכים, על סוגי המחמאות והמילים הטובות, ועוד דברים רבים. *לבת אלון אל אץ ישראל, למאן לוחמי!*

אומנות המילים הטובות | חלק ה

למי שלא היה איתנו נעשה תזכורת קצרה. בשבועות אלו עסקנו בכל הנושא של חמימות הבית, ראינו שכל נושא הבעת רגשות בבית ואמירת מילים טובות אינו רק 'תוספת' טובה בבית, אלא הוא מהצרכים הבסיסיים שעליהם הבית נבנה, ומהחובה הגמורה של הבעל לאשתו ואשה לבעלה, למדנו על המחסומים אותם צריך לשבור בבואנו לדרך זו, ושכדי להצליח לשינוי אמיתי בתחום הזה צריך שני דברים עיקריים: א. להבין שאנחנו חייבים להשתנות בזה, לקבוע רצון חזק בליבנו להתחיל לעבוד, לצאת מעצמנו, לחשוב על בן זוגנו, ולדעת שיכל להתחלות קשות' ואז נראה איך ההרגל בזה, נעשה לטבע והאדם יזכה לשנות את ביתו מהקצה לקצה. זה השלב הראשון, ומעתה אנחנו מתחילים לעובי הקורה. ב. השלב השני, לדעת כיצד עושים זאת בפועל ובה נעסוק בשבועות הקרובים ניכנס פנימה וננסה ללמוד יחד בס"ד, כיצד הדברים באים לידי ביטוי בתוך ביתנו.

אומנות או לא אומנות!?

לא סתם קראנו לנושא 'אומנות המילים הטובות' כי כדי לכדי למלא למלא את הצרכים הנפשיים והרגשיים שיש לבן הזוג על ידי מילים, צריך הרבה לימוד, הרבה התבוננות, הכרת בסיסית לנפש האדם, אינטלגנציה רגשית ועוד...

וכדי שנבין יותר ניתן דוגמא פשוטה ביותר, המצויה בכל בית - האשה עמדה וטרחה על הכנת המאכלים לשבת. וישנם כמה סוגי בעלים וכמה סוגי מחמאות. א. הבעל יכול לסיים את הסעודה ולא לומר כלום. ב. הבעל יכול לקום מהשולחן ולומר "תודה רבה היה טעים". ג. הבעל גם יכול כבר אחרי הטעימה לעצור ולומר 'אשתי ממש טעים הדג...'. ד. הוא יכול לעצור לאחר הטעימה, ולומר בהתפעלות 'תשמעי אין כמו הדגים שלך בעולם... אין לך מתחרות!' ה. הוא לעצור אחר הטעימה, לומר בהתפעלות: "דג כזה עוד לא אכלתי... וכו' (כנ"ל) ולא מכן להוסיף עוד משפט ובו ישבח לא רק את התוצאה אלא גם את העמל שהושקע, הוא פונה לבני הבית: "כמה אמא שלכם טרחה על השולחן הנפלא הזה... דגים עם סיעתא דשמיא... רואים שעשית אותם מכל הלב ולכבוד שבת קודש (עוד מחמאה סמויה)...".

ו. חמישה תגובות הובאו עד עתה, ואת התגובה השישית נראה כיצד גדולי ישראל היו משמשים באומנות זו. בעבר כתבנו על **הגה"צ הרב ראובן שרבני** זצ"ל, ועתה נראה עוד כיצד הוא היה מקיים את הדברים. וכך מעיד בנו: "אבא תמיד היה מוכיח אותנו, תדברו לנשותיכם בכבוד ואל תחסכו במילים. וכשהיה שומע אותנו מדברים בטלפון היה לפעמים אומר לא כך מדברים עם האישה צריך לדבר בסבלנות ובשמחה, הרי זכיתם בנשים נפלאות אזי תראו להם ותתנו להם להרגיש איך אתם מעריכים, איך אתם ואיך אתם מאושרים! וכשהיה מדבר בטלפון עם אמא מהישיבה, היו רבנים נעמדים מאחוריו לשמוע איך הוא מדבר עם אשתו והיו מתפעלים ומשתוממים מצורת הדיבור, שלו ומהכבוד שרכש לאמא והיה בעיניו

באר החסידות

אצרות מעולם החסידות

קלה והמוון אנשים נדחקו לבית המלמד להקביל את פני הרב. בתוך הבאים היה גם אותו עשיר ומכובד. וכשבא לפני ר' לוי יצחק אמר: מבקש אני סליחה ומחילה מאת מורנו ורבנו ובקשתי שטוחה לפניו שיכבד את ביתי בביקורו. כל הצדיקים שבאו לעירו נתאכסנו בביתו.

אמר לו ר' לוי יצחק: אברהם אבינו מצויין היה במידת הכנסת אורחים. כשבאו אליו המלאכים מספרת התורה: "וַיִּקַּח חֲמֵאָה וְחָלֵב וּבֶן הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהִם" ומה יש כאן? הרי גם לוט עשה כך: "וַיָּבֵאוּ אֵלָּהּ בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֵּה וּמִנְצוֹת אָפָה וַיֹּאכְלוּ". ולא מצאנו שנשתבח לוט במידת הכנסת אורחים. אלא, אצל לוט נאמר: "וַיָּבֵאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֵמָה". ואצל אברהם כתוב: "וַיִּרְאֵהוּ וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עִלָּיו", לוט ראה מלאכים והזמינם לביתו. אך אברהם ראה אנשים פשוטים, עוברי אורח מכוסי אבק, יגיעים וצמאים, והתחנן אליהם "אַל תַּעֲבֹר מֵעַל עֵבֶדְךָ". (מאוצר המחשבה של החסידות).

"והוא ישב פתח האהל פחם היוס". אברהם אבינו ע"ה לימד דרך חדשה במצוות הכנסת אורחים, הוא מעמיד את עצמו בפתח הבית, סמוך לדלת, ואת אורחיו הוא הופך לבעלי הבית. (ר' יעקב דוד מאמשיינוב).

גם הנשמה לא באה לכאן לאכול...

"וַיִּאָקְחָה פֶתַח לְחֵם וְסִעְדוֹ לְבָקָם אַחַר תַּעֲבְרוּ כִּי עַל כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל עֵבֶדְכֶם". מנהגו של ר' חיים מצאנו לערוך בכל יום שולחן לקהל והיה מנהגו להביט תמיד אם נתנו לאכול לכל אחד מהמסובים. כשראה יום אחד שלא נתנו לאכול לרב אחד מהונגריה, גער הצדיק במשמש למה לא נתן לרב זה לאכול. ניסה הרב הנ"ל להצטדק ואמר: "הלא לא באתי לכאן לאכול, אלא רק לשמוע דברי אלוקים חיים". השיב לו הרבי מצאנו: "גם הנשמה לא באה לזה העולם לאכול ומכל מקום אם לא יתנו לה לאכול, היא בורחת מן הגוף..." (אצרות החן).

"תהיה אתה"

"כִּי יִדְעִינוּ לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְיָה אֶת בְּנֵיו וְאֶת אֲחֵרָיו וְשָׁמְרוּ דְרָגְהוּ". ר' בונם מפרשישחא אמר: "לא רוצים מן השמים מבונם שיהיה אברהם אבינו, רק רוצים ממנו שיהיה בונם". (מבחר אמרים).

לכבד 'ערל' במצווה גדולה כזו...

ר' לוי יצחק מברדיטשוב חיבב מאוד מצוות הכנסת אורחים. בנעוריו, שעה שעדיין היה סמוך על שולחן חותנו, כבר היה נוהג לשמש בעצמו את האורחים. כעס עליו חותנו. פעם אחת, כמשצאו מתעסק ב"מלאכה בזויה" זו, אמר לו ברוגז: לוי יצחק, הרי בשכר של פרוטות אחדות יכול המשרת לעשות עבודה זו. ענהו ר' לוי יצחק "לכבד את הערל במצווה גדולה כזו, ועוד לשלם על טרחתו". (חסידים מספרים).

להכניס גם אנשים פשוטים...

ר' לוי יצחק מברדיטשוב נזדמן ללבוב, נכנס לביתו של אחד עשיר ומכובד. שמא אמצא בבינתכם מקום ללינת הלילה? שאלו ר' לוי יצחק ולא גילה את שמו. אין לי מקום לעוברי דרכים, פנה לך לאכסנייה.

פינה קטנה באחד מחדרים תספיק לי, ולא אטרידכם יותר זולת זה בשום דבר. אין לי מקום, ואם אין ביכולתך להתאכסן באכסנייה, לך אצל המלמד ברחוב הסמוך, רגיל הוא באורחים. הלך ר' לוי יצחק אלא המלמד ונתקבל בסבר פנים יפות. כשעבר ברחוב הכירו אחד העוברים ושבים. מיד פשטה השמועה, שהרב מברדיטשוב בא לעיר. לא עברה שעה

הייתכן שנדרוש תמיד "מי בראש"

אברהם אבינו אמר: "ואנכי עפר ואפר", משה רבינו אמר: "ונחננו מה", דוד מלך ישראל אמר: "ואנכי תולעת ולא איש". הייתכן שנלך בדרכי ירעבם בן נבט, לדרוש תמיד "מי בראש", ולא נשתדל להידמות לא ל"אבינו" לא ל"רבנו" ולא ל"מלכנו"? (חתם סופר).

אין תפילתו של אדם נשמעת אלא אם כן הוא עניו

שאלו לר' ברוך ממבויבוז: לשם מה מספרת התורה, שבשעה שעמד אברהם בתפילה להציל את סדום אמר: "ואנכי עפר ואפר"? ללמדך, השיב ר' ברוך, שאין תפילתו של אדם תפילה אלא אם כן גדול הוא בענווה, כמו אברהם אבינו שאמר "ואנכי עפר ואפר" בתפילתו לפני המקום ברוך הוא. (מבין במקרא).

אין עלינו לחפש צדיקים...

"אוֹלֵי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר". אין עלינו לחפש צדיקים. צריכים להתפלל אף על החוטאים, אברהם אבינו חיפש צדיקים ולכן לא עלה חפצו בידו. אבל משה רבנו אמר: "סֶלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה" והקב"ה השיב: "סֶלַחְתִּי כְּדָבָרְךָ". (היהודי הקדוש מפשיסחא).

"תנסה לברר על חולה כל שהוא הזקוק לרפואה יהיה מי שיהיה, תזכיר את שמו ושם אמו, ותתפלל עליו כל יום לרפואתו. אל תפסיק עד שתדע שהוא נעשה בריא".

גם אצלנו בבית המדרש שאלו אותי איך קונים את המידה הזאת. השבתי להם "כל יום שאתה הולכים ברחוב ועוברים אנשים לפניכם, תברכו בלחש כל אדם שעובר "יהי רצון שיהיה לך טוב". כל יום כמה אנשים כאלו. זה ייעשה לכם משהו בלב, משהו בנפש. הלב ירגיש שיש עוד יהודים בעולם, עוד יהודים שצריך לחשוב עליהם.

מי שיש לו את זה, מי שיש לו עין טובה, לעולם לא ייפול. ה' יתברך לא יתן לו ליפול.

האדמו"ר מגור אמר לחסיד ששאל היכן לקנות דירה, "תסע בבני ברק, איפה שתראה בניין שעל הגג שלו בנו דירה, תקנה שם". "מה יש במקום הזה שאל החסיד? מה יש בדירה על הגג?".

אמר לו האדמו"ר "אם השכנים לא הזמינו לו פיקוח על החריגות שלו, אלו שכנים ללא צרות עין. שם תגור, שם תגדל את הילדים שלך, כי שם לא יהיה צער, שם לא יקרה לך אסון, שם שורה שכניה".

כל מילה מיותרת. **שבת שלום עם ישראל! אפרים שרבני.**

המשך שיחת הרב « יכול לבוא איתך? "שאל רבי שלמה זלמן. האברך היה מופתע "למה ירצה הרב, שכל דקה יקרה לו להתלוות אלי ולבזבז זמנו?".

הרב זצ"ל התלווה אליו, הוא סייר בכל חדר וחדר ורצה לדעת למה כל חדר משמש. לבסוף שאל אותו האברך, "מדוע הרב מסייר בכל חדר?". השיב לו הרב זצ"ל: "אני רוצה לתת בביתך עין טובה".

רק הרב, שהיה שמח כל כך בשמחה של כל יהודי היה מסוגל לומר משפט כזה. עם העיניים היפות שלו הוא ידע שבכל חדר שהוא ידרוך יישפך שפע וברכה, ורק בגלל דבר אחד: "שהעיניים שלו שמחו לראות את החדרים של האברך בדיוק כמו לראות את החדרים שלו".

כל אחד מאתנו חייב לחשוב לשנות גישה. יש אנשים שעד גיל שמונים לא חשבו על אף אחד בעולם חוץ מעל עצמם, אנחנו גם רוצים להיות ככה? להיות מהאנשים שיגידו להם בשמים "אתם אהבתם רק את עצמכם!". עכשיו כבר נתחיל. נתחיל להתרגל ולהרגיש שיש עוד יהודים שצריכים שמישהו יתפלל עליהם, שמישהו יבקש עליהם, שמישהו ישמח בשמחתם.

חשוב לספר, שניגש יהודי אל החזון איש ושאלו "איך מתחזקים בדבר הזה? איך מתחזקים בעין טובה?". ענה לו החזון איש זצ"ל

הפאר שלפניכם
הולך ונרקם...

בזכות הרבה אנשים
 עם לב שאכפת לו מה' יתברך
 יהי רצון שהזכות תגן עליהם
 ועל כל בית ישראל לעולמי עד!

"אין המצוה נקראת אלא על שם גומרה"
 (סוטה יג)

גם את/ה יכול

**ההדמיות
 אחרונה!**

להיות חלק מהאימפריה התורנית הזאת
ולזכות לשנה אחרת!

לפרטים: ר' יעקב בן ישי 050-4119309